

ДМИТРО ЦВЕТКОВ – молодший сержант добровольчого міліцейського батальйону "Київ-2" в 2014-2015 рр.

3 листопада 2014 проводив власне розслідування вбивства мешканця Волноваського району Володимира Наздричкіна. Із зібраної Цветковим інформації та доказової бази є всі підстави вважати, що дане вбивство скоєно співробітниками батальйону "Київ-2", в тому числі командиром батальйону Богданом Войцеховським за участю заступника начальника Департаменту МВС Олександра Кузнєцова. Офіційне слідство заведене в глухий кут за допомогою всіляких фальсифікацій на різних етапах розслідування. Вбивство не розкрито, підозрюваних немає. Про це та інші злочини командування "Київ-2" в спогадах Цветкова.

ВБИВСТВО НА ЧЕК-ПОЙНТІ

ЩОДЕННИК ПОЛІЦЕЙСЬКОГО

У жовтні-листопаді 2014 року я перебував у відрядженні в зоні АТО в складі добровольчого батальйону "Київ-2". Батальйон ніс службу на блокпосту "Бугас" Волноваського району Донецької області, і входив в структуру МВС. З перших днів відрядження я став фіксувати кримінальні дії командування і частини бійців батальйону. Так я став свідком незаконного зберігання і розповсюдження наркотиків, нелегального обігу зброї, яке накопичувалося на базі, і вантажними автомобілями вивозилося в місто Київ, контрабанди вугілля, металобрухту, сигарет і алкогольної продукції, медикаментів і продуктів харчування. Вантажі щодня перетинали кордон між територією, контрольованою українським урядом, і територією так званої "ДНР". Крім іншого проводилися регулярні незаконні затримання людей, тортури, побиття, примусові роботи. Згодом з'ясувалося, що командування батальйону причетне до кількох вбивств у Волноваському районі, в Луганській області та в місті Київ. Провівши власне розслідування, я прийшов до висновку, що кримінальна діяльність командування батальйону "Київ-2" контролювалася вищим керівництвом Міністерства внутрішніх справ, зокрема, міністром Арсеном Аваковим. Однак, в тій чи іншій мірі, в кримінальних схемах поліції були задіяні всі силові структури України: СБУ, Генеральна прокуратура, військова прокуратура, судова система. Дана ситуація зберігається по сьогоднішній день.

«Я, вступаючи на службу до органів внутрішніх справ України, складаю Присягу і урочисто клянуся

завжди залишатися відданим народові України, суворо дотримуватися її Конституції та чинного законодавства... Клянуся мужньо і рішуче, не шкодуючи своїх сил і життя, боротися із злочинністю... Якщо ж я порушу цю Присягу, то нехай мене покарають за всією суворістю закону».

Це витяги з Присяги працівника міліції. Кожен, хто бажає служити в українській міліції, а зараз вже в поліції, зобов'язаний дати клятву на вірність народу України. Однак, для багатьох співробітників української поліції ця клятва – не більше ніж набір слів, під якими потрібно поставити свій підпис. Тому що порушення цієї клятви насправді не несе за собою ніякої відповідальності для більшості поліцейських України.

2014-й рік. 20-е листопада. 18:00.

**Блокпост "Бугас", Волноваха,
Донецька область.**

Доповідь по рації

- Черговий опергрупи.
- Черговий на зв'язку.
- Потрібно підкріплення.
- Що трапилося?
- Затриманий чинив опір, довелося застосувати силу.
- Він у вас?
- Так, трохи "пом'ятий".
- Плюс. Вижджаємо.
- Плюс.

Зі свідчень Свідка №1

Близько 18:00 я почув по рації доповідь з КП-2, що в трьохстах метрах від блокпоста з боку Маріуполя на узбіччі стоїть автомобіль Жигулі. Пасажири авто, що проїжджав повз, звернули увагу, як водій Жигулів схилив голову на кермо і чи то спить, чи то йому стало погано. Черговий по батальйону віддав розпорядження опергрупі виїхати на місце і перевірити водія і його машину. Хвилин через п'ятнадцять боєць з опергрупи з позивним "Тихий" доповів черговому, що водій при затриманні чинив опір, і до нього довелося застосувати силу.

Зі свідчень Свідка №2

Ми з "Махно" (позивний чергового по батальйону В'ячеслава Кряжа. – Прим. Авт.) під'їхали на його машині до місця, де на узбіччі стояли Жигулі. Наздрічкін (водій Жигулів, що стояв на узбіччі. Прим. Авт.) лежав без свідомості біля машини. "Тихий" вже побив його. "Махно" вискочив з машини, підбіг і сходу почав бити ногами Наздрічкіна, хоча той вже був без свідомості. Потім його привели до тями, посадили в машину "Махно", а я сів за кермо Жигулів і відігнав їх на блокпост.

Зі свідчень Свідка №1

Я піднімався сходами з розташування на КП. У цей момент з джипа "Махно" вивели великої статури чоловіка. Він невпевнено стояв на ногах, і я подумав, що він п'яний, тому не здивувався, що при затриманні такого велетня довелося застосувати силу. Незважаючи на те, що вже сутеніло, я розгледів його обличчя і згодом легко впізнав Володимира Наздрічкіна по фотографії. Тоді я бачив його з відстані метрів п'яти-семи. Була година шоста-сьома вечора.

Зі свідчень Свідка №3

Мене повинні були змінити на "Зозулі" (пост на даху КП – колишнього поста ДАІ "Бугас". Прим. Авт.), коли під'їхали джип Махно і білі Жигулі. Наздрічкіна вивели з джипа, пристебнули наручниками до дерева або стовпа, не пам'ятаю точно, і "Махно" зі "Склею" (інструктор з вогневої підготовки батальйону "Київ-2". Прим. Авт.) стали його бити. Якийсь час його потримали на вулиці на морозі, а потім перевели до "скляшки" (приміщення колишнього поста ДАІ "Бугас". Прим. Авт.) Потім я змінився з "Зозулі" і повернувся на КП-1. Моя зміна закінчилася о 21:00. Наздрічкіна я більше не бачив.

Зі свідчень Свідка N1

Я прокинувся в казармі о 2:30 ночі від сильного вибуху. Поруч з моїм ліжком лежала включена рація. З неї я почув голос комбата Войцеховського:

Володимир Наздрічкін.

"К-2, ніхто не виходить. Чекаємо осколки". За його спокійного тону я зрозумів, що це не бойова тривога, і знову заснув до ранку. Вранці, виїшовши на КП-2, я побачив підірваний біля капоніра (бетонне укриття для ведення вогню. Прим. Авт.) легковий автомобіль. Тут же я з'ясував у товаришів по службі, які чергували вночі на КП-1, що це автомобіль затриманого напередодні Наздрічкіна. А на ранковому побуді особового складу повідомили, що затриманого Наздрічкіна передали співробітникам СБУ. Начебто в його автомобілі було виявлено вибухівку, тому Жигулі довелося підірвати.

Зі свідчень Свідка №4

Годині о другій ночі я бачив, як "Склея" присів на коліно і зробив кілька пострілів з автомата по Жигулях, які стояли біля капоніра. В машині нікого не було. Потім "Жартівник" (Василь Мороз – сапер батальйону "Київ-2". Прим. Авт.) заклав в багажник вибухівку, всі відійшли від машини. Комбат Войцеховський особисто командував підривом автомобіля.

Зі свідчень Свідка №5

Не було ніякого терориста. Водія Жигулів весь вечір били то на вулиці, пристебнутого наручниками до стовпа, то на КП, пристебнутого до батареї. Вночі нас зняли з КП-1 і сказали зайти в укриття. Я бачив, як вони підкотили Жигулі до капоніра, потім "Склея" кілька разів вистрілював в неї, потім підірвали. Войцеховський командував.

Зі свідчень Свідка №6

Ми перед підривом з машини все дістали, все, що могло ширпнеллю розлетітися. У багажнику лежав набір гайкових ключів. Я його собі забрав, шкода викидати, нові зовсім. Потім "Жартівник" машину підірвав. Ключі ці і зараз у мене вдома лежать.

З розмови зі співробітником СБУ

- Ви долучили набір гайкових ключів до справи?
- Ще ні.
- Саша, ну як це можливо? Місяць ви не можете забрати у свідка речовий доказ!
- Діма, так я тут при чому? Там прокурорські займаються Наздрічкіним, я не веду цю справу, моя тема – зброя в "Київ-2".
- І що робити з ключами? Як їх долучити до справи?
- Та не панікуй, чекай. Все буде.

З розмови зі Свідком N5

- Діма, я сьогодні дав свідчення в Генпрокуратурі.
- Андрюха, ти молодець! Тисну твою руку, брат!
- Та, мої свідчення так собі. Пацани куди більше бачили, але їх не запрошують. Вони готові говорити, а у прокурора часу немає. Всі нервують, бояться. Можуть передумати...

Довідка

Свідок №5 – Андрій Нелидин був убитий в Києві 23 вересня 2016 року, через 6 місяців після того, як дав свідчення в Генеральній прокуратурі України. Тіло його було піддали кремації на наступний день після смерті, щоб повторна експертиза не встановила слідів отрути. Офіційна версія – гостра серцева недостатність. Андрій був убитий в день свого народження. Йому виповнилося 30 років.

З розмови зі Свідком №3

- Тільки з кладовища приїхав. Поховали "Спеца" (Спец – позивний Андрія Нелидина. Прим. Авт.). Уяви, всі ці гади приїхали на похорон! Навіть Кузнецов був!
- А він яким боком до "Спеца"? Андрюха вже рік як звільнився.
- Так ось, Діма, роби висновки – заступник начальника Департаменту міністерства внутрішніх справ приїхав на похорон колишнього молодшого сержанта. Не інакше, як особисто упевнитися, що Андрюха більше немає.
- Та да. А ще хто був?
- Та всі, хто до вбивства Наздрічкіна причетні, всі про кого Андрій дав свідчення в прокуратурі: Войцеховський, "Махно" і інша братія...

З показань свідка №7

Били Наздрічкіна троє: комбат Войцеховський, "Махно" і "Скеля". Коли вбили, вони запанікували і зібралися в "Обителі зла" (частина казарми під колишнім постом ДАІ, де жили бійці, наближені до комбата Войцеховського. Прим. Авт.) вирішувати, що далі робити. Там Кузя (Олександр Кузнецов – заступник начальника Департаменту управління та забезпечення підрозділів міліції особливого призначення МВС України. – Прим. Авт.) став їм поради давати, що з тілом робити.

З показань свідка №8

Наздрічкін ще живий був. Руки в наручниках до стовпа пристебнуті. Махно підійшов до нього і став заливати в горло горілку з пляшки.

З розмови зі співробітником СБУ про укладення судмедексперта після ексгумації тіла Володимира Наздрічкіна в 2017 році

- Діма, встановлено, що у нього зламана під'язикова кістка. Такий перелом можливий тільки при задушенні. Так що, його не випадково вбили, типу, перестаралися, а його задушили після побиття.
- Що це умисне вбивство, стало ясно вже після того, як "Махно" йому горілку в горло заливав. Наздрічкін ще живий був. Вони його готували до смерті. Навіщо тільки горілка потрібна була?
- Видно, в постіху все було, в паніці...
- Так, вони в цю ніч стільки слідів і свідків залишили, що всім вистачить на довічний термін. Один тільки відеозапис підриву авто, де комбат сам команди віддає, – це найкращий доказ попередньої змови.

Із звіту Управління Верховного Комісара ООН з прав людини "Відповідальність за вбивства в Україні з січня 2014 по травень 2016". Параграфи 85, 86:**СПРАВА ВОЛОДИМИРА НАЗДРИЧКІНА**

85. 18 лютого 2015 р. колишній сержант батальйону патрульної служби міліції особливого призначення «Київ-2» надіслав відкритого листа Генеральному прокурору України, вимагаючи від нього ініціювати кримінальне розслідування інциденту, який стався в ніч на 21 листопада 2014 року на контрольно-пропускному пункті ДАІ «Бугас» близько контрольованого урядом міста Волноваха (Донецька область).

Він заявив, що 20 листопада 2014 року приблизно о 19:00 члени його батальйону зупинили автомобіль приблизно в 300 метрах від КПП. Водій Володимир Наздрічкін, ймовірно, був в стані алкогольного сп'яніння. За словами свідка, двоє військовослужбовців батальйону прикували Наздрічкіна наручниками до дерева і довго били.

Після цього його завели в приміщення КПП і прикували до батареї. 21 листопада приблизно з 1:00 до 2:00 його бив командир батальйону «Київ-2», а потім його посадили в інший автомобіль і відвезли в невідомому напрямку. Приблизно о 2:30 за наказом командира батальйону автомобіль Наздрічкіна був підірваний. За словами командира батальйону, Наздрічкін мав намір підірвати свій автомобіль біля КПП і намагався втекти в поле після того, як бійці батальйону пострілами зупинили його автомобіль. Під час обшуку автомобіля бійці батальйону знайшли в багажнику вибухові речовини і вирішили підірвати автомобіль, стверджуючи, що воно може здетонувати в будь-який момент. Колишній сержант вважає, що автомобіль був підірваний для того, щоб інсценувати напад на КПП.

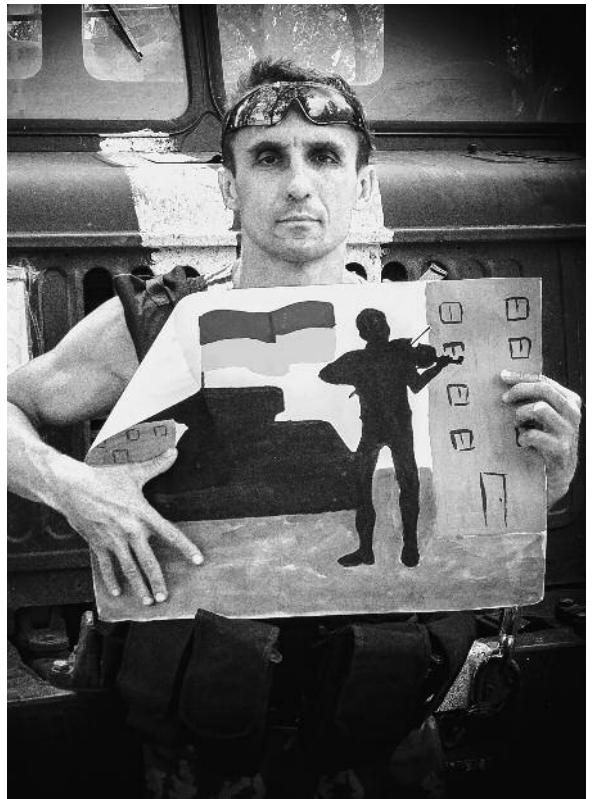
86. 22 листопада 2014 року міський відділ міліції в Волновасі отримав інформацію про те, що в лісосмузі біля сусіднього села Дмитрівки (Волноваський район Донецької області) було знайдено тіло чоловіка. Було встановлено, що це тіло належить Наздрічкіну. Було відкрито кримінальне провадження його смерті, але на сьогодні скільки-небудь істотного прогресу в цій справі немає. УВКПЛ отримало інформацію від адвоката з боку потерпілого, що, незважаючи на наявність прямих доказів причетності до цієї справи командира батальйону «Київ-2», не було зроблено ніяких заходів для перевірки цих доказів. Незважаючи на наявність показань свідків, підозрювані досі не встановлені. Українські правозахисники вважають, що співробітники місцевих правоохоронних органів, які розслідують справу, побоюються відплати з боку членів батальйону, розміщеного в тому ж місті".

З розмови з донькою Володимира Наздрічкіна

Батько останнім часом не пив зовсім. Серце у нього прихопило, на таблетках був. Напевно, тому і зупинився на узбіччі, що погано стало. Він з гаража їхав. Там мужики йому пропонували з ними посидіти, але він відмовився. У нього з собою гроші були: близько 10 тисяч гривень і 20 тисяч рублів. Адже він з Камчатки тільки повернувся. Багато років поспіль їздить на заробітки зварювальником. Коли нам в міліції речі татові повернули, грошей вже не було.

З розмови молодшого сержанта БПСМ ОН "Київ-2" Дмитра Цветкова з бійцями 3-го взводу 2-ї роти. 21 листопада 2014 року. Волноваха

– Пацани, більше не можна відкладати, інакше наступна граната вибухне в нашій казармі. Вони взагалі страх втратили: контрабанда, побори на дорогах, мертві душі в батальйоні, наркота,

Сергій Костаков

незаконні затримання, тортури, побиття, а тепер ще й підбив машини прямо на блокпосту (про те, що Наздрічкін був убитий, в цей час ще ніхто з нас не знав). Що думаєте?

– Треба щось вирішувати, як-то доповісти в міністерство.

– Якщо написати в міністерство, то комбат відразу дізнається і зашле нас на мінне поле, щоб позбутися.

– Хлопці, я з Зоряном Шкіряком (Радник міністра МВС Арсена Авакова. Прим. Авт.) в добрих відносинах, ви пам'ятаєте, він нам допоміг оформитися, коли Главк палиці в колеса вставляв. Я можу поїхати до Києва, зустрітися з ним і все розповісти. Може, він якось допоможе. У всякому разі, він мене Войцеховському не здасть.

– Діма, а як ти поїдеши, якщо відрядження ще не закінчилося?

– По-перше, вже закінчилося, але нас просто не відпускають додому. По-друге, у мене так болять коліна, що я ледве можу встати з ліжка. Ви самі бачите, як я мучуся. Можу попросити комбата, щоб 25-го числа включив мене в список на ротацію за станом здоров'я. Що скажете?

Всі хлопці однотайно підтримали таке рішення. 25 листопада 2014 року я виїхав з Волновахи до Києва. У грудні мені вдалося домогтися зустрічі з Зоряном Шкіряком. Ми сиділи в ресторані на

вулиці Богомольця, напроти міністерства внутрішніх справ. Зорян прийшов на обід.

- Про що ти хотів поговорити, Діма?
- Зорян, в нашому батальйоні відбуваються нездорові речі. Мертві душі, наркотики, контрабанда. Нещодавно машину місцевого жителя командири підірвали на блокпосту ...
- Діма, не парся, у всіх батах така херня коїться. Що поробиш, війна. За всіма не встежиш.
- Зорян, тут ще 22 листопада в Волновасі Сергій Костаків пропав. Це мій хорошиий приятель.
- Діма, Костаків себе погано вів ...

Тіло Сергія Костаківа, командира розвідроты 72-ї ОМБР було знайдено 1 червня 2015-го року в лісосмузі недалеко від того місця, де було знайдено 22 листопада 2014-го року тіло Володимира Наздрічкіна. Руки Костаківа були застебнуті в наручники за спиною. За одними даними від джерела в СБУ в потилицю Костаківа було зроблено 8 пострілів з пістолета Стечка, за іншими даними – 20. Так само джерело в СБУ повідомило, що частина куль, як встановила балістична експертиза, була випущена з табельної зброї начальника штабу батальйону "Київ -2" Антона Примушко з позивним "Звір". Сам Примушко свою участь в розстрілі Костаківа заперечує, і офіційно, і в особистому листуванні з автором цих рядків.

Довідка

22.01.1993 Антон Євгенович Примушко був заарештований за розбійницький напад. Засуджений 31.03.1993 Суворівським районним судом міста Херсон. Вид покарання: позбавлення волі терміном на 4 роки. Режим посиленій. Додаткові заходи: конфіскація майна. Вирок вступив в законну силу 24.06.1993. Прибув: 21.07.1993, Менська ІК Чернігівської області №91.

Незважаючи на наявність судимості, Антон Примушко був оформлений в міліцейський батальйон. Крім того, протягом півтора років йому було присвоєно три офіцерські звання: молодший лейтенант, лейтенант і старший лейтенант. Чи то відділ кадрів Головного управління міліції міста Києва недостатньо компетентний в підборі кадрів і в проведенні перевірки кандидатів, чи то оформлення Примушко є наслідком злочинної змови, поки що відповіді немає.

10 листопада 2015 року співробітники Служби безпеки України спільно з прокуратурою Шевченківського району міста Києва затримують Антона Примушко у нього вдома з арсеналом зброї, боеприпасів і вибухівки. На 11-му судовому засіданні, яке пройшло 7 березня 2017 року прокурор знімає звинувачення з Антона Примушко. Рішен-

ням суду вся арештована зброя повертається Примушко, кримінальне провадження закрито.

Справа № 360/935/16-к

УХВАЛА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

06 березня 2017 року

Бородянський районний суд Київської області в складі: головуючого – судді Стасенка Г. В., розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі судових засідань Бородянського районного суду в смт. Бородянка Київської області кримінальне провадження, внесене до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №42015100100000311 від 10 листопада 2015 року, про обвинувачення **Примушко Антона Євгеновича**, уродженця м. Бобринець Кіровоградської області, громадянина України, з повною вищою освітою, одруженого, який проживає в АДРЕСА_1, заступника командира роти полку патрульної служби поліції особливого призначення "Київ" ГУ НП в м. Києві, судимостей не має відповідно до ст. 89 КК України, у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст. 263 КК України,

ВСТАНОВИВ:

Відповідно до обвинувального акта, Примушко А. Є. обвинувачується в тому, що він, згідно з наказом т. в. о. начальника ГУ НП у м. Києві № 77 о/с від 07 листопада 2015 року, будучи призначеним на посаду командира роти полку патрульної служби поліції особливого призначення "Київ" ГУ НП у м. Києві з присвоєнням йому спеціального звання "старший лейтенант поліції", діючи умисно, всупереч передбаченому законом порядку, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, їх караність та передбачаючи настання суспільно-небезпечних наслідків, 25 листопада 2015 року, прибувши до сел. Клавдієво-Тарасове Бородянського району Київської області з зони проведення АТО, а саме з сел. Кримське Новоайдарського району Луганської області, почав незаконно зберігати без передбаченого законом дозволу за місцем свого проживання у домоволодінні за адресою: Київська область, Бородянський район, сел. Клавдієво-Тарасове, вул. Коцюбинського, 35-А та сараєному приміщенні за адресою: Київська область, Бородянський район, сел. Клавдієво-Тарасове, вул. Лісова, 10 до їх виявлення та вилучення 26 листопада 2015 року працівниками Служби безпеки України та прокуратури Шевченківського району міста Києва...

Далі йде список озброєння і боеприпасів, який займає кілька сторінок друкованого тексту. Автомати, кулемети, снайперські гвинтівки, мисливські карабіни, пістолети, кілька тисяч патронів, гранати, міни, вибухівка.

**Зі статті Олексія Бобровникова
"Справа Галущенко. Досьє Андрю,
вбивства в структурах МВС,
ниточка ГУР" від 13 березня 2017 року**

"Однією з найцікавіших антикорупційних розробок, виявлених нами, є його (Андрія "Ендрю" Галущенко. Прим. Авт.) документи про діяльність угруповання в складі батальйону "Київ-2", замішаного, за даними Галущенко, в серії вбивств, розкраданні зброї, а також маскуванні небойових втрат під бойові".

Спогади автора

Андрій Галущенко був убитий 2 вересня 2015 року. Восени 2014 він служив інструктором навчальної частини в батальйоні "Київ-2". Тоді ми з ним і познайомилися. Спілкувалися небагато, але в грудні 2014-го після повернення з Волновахи, я подзвонив Андрію. Він запросив мене зустрітися, хотів запропонувати переведення з "К-2" в одну зі структур СБУ. Я в той момент домагався зустрічі із Зоряном Шкіряком, вірив, що злочини командування "Київ-2" можна зупинити за допомогою міністерства. У цей момент я ще не знав ні про смерть Наздрічкіна, ні про розстріл Костакова. На зустріч з Андрієм я не поїхав. Можливо, це врятувало мені життя. Могло б статися, що другим загиблим разом з Галущенко був би я...

Через півтора року після вбивства "Ендрю" журналіст Олексій Бобровников, який проводив журналістське розслідування у справі Галущенко і ще декількох смертей в зоні АТО, був змушений виїхати з України в Німеччину. У процесі цієї роботи Олексій отримував неодноразові погрози своєму життю. З каналу "1+1" журналіст був звільнений. Його репортажі не були випущені в ефір.

На сьогоднішній день у справі батальйону "Київ-2" більше поразок, ніж перемог. Втрати вбитими: Володимир Наздрічкін, Сергій Костаков позивний "Маєстро", Андрій Галущенко – "Ендрю", Андрій Нелидин – "Спец". Жодному злочинцеві в поліцейському мундирі не оголошено підозру, жодне кримінальне провадження не доведено до суду. По Андрію Нелидину навіть не заведено кримінальної справи.

Автор цих рядків, щоб врятувати своє життя і мати можливість провести приватне розслідування вбивства Володимира Наздрічкіна, змушений був покинути Україну в лютому 2015 року.

28 січня 2015 я склав листа на ім'я заступника міністра внутрішніх справ Катерини Згуладзе. Копія цього листа була зареєстрована в Адміністрації президента Порошенка. У листі від імені ініціативної групи бійців добровольчого батальйону "Київ-2" я просив про зустріч з Катериною Згуладзе, на якій збирався ознайомити заступника міністра зі злочинною діяльністю командування батальйону. Замість зустрічі зі мною Згуладзе передала лист міністру МВС Арсену Авакову. Аваков викликав "на килим" комбата Войцеховського і начальника Київського Главку Терещука, і розпорядився розібратися з тими, що скаржаться. У ці ж дні я отримав інформацію від джерела в Адміністрації президента, що в СБУ є неофіційне розпорядження про моє фізичне усунення. 9 лютого 2015 я виїхав з України.

Якщо говорити про перемоги, яких вдалося досягти за чотири роки, то вони мінімальні. Незважаючи на те, що після всіх офіційних заяв про вбивства та інформації, викладеної в соціальних мережах, міністр МВС Арсен Аваков продовжував "тягнути" по кар'єрних сходах кримінальне угруповання з "Київ-2", призначивши в 2015-му році комбата Войцеховського командиром полку "Київ" з присвоєнням йому звання підполковник. Але і розподіливши посади в полку між іншими подільниками, все ж таки утриматися на своїх місцях злочинцям у погонах не вдалося. Розголос через соціальні мережі всіх злочинів командування батальйону, а також зацікавленість СБУ в арешті зброї, яка незаконно вивозилася із зони АТО вантажними і легковими автомобілями "Київ-2", принесли деякі позитивні результати в кадрових призначеннях.

Підполковник Войцеховський після зняття з посади командира полку, якийсь час відсидівся в Дніпровському РВВС міста Києва, але пізніше був призначений начальником міськвідділу в Контотопі. З його допомогою "опозиції" міськради вдалося зняти з посади опального мера Семеніхіна. Після відставки мера міністр змінив і начальника міської поліції. Нинішнє місце служби Богдана Войцеховського автору невідомо.

Є інформація, що В'ячеслав Кряж "Махно" веде транспортний бізнес в Німеччині і Польщі. Антон Примушко "Звір" служить снайпером в ЗСУ. Ярослав Коваленко "Скеля" теж перевівся з поліції в армію. Місцезнаходження колишнього заступника начальника Департаменту Олександра Кузнецова мені невідоме.

Ні в МВС, ні в Генеральній прокуратурі України, ні в СБУ і військової прокуратури до вищеперелічених громадян питань немає...

22 грудня 2018 року